

Sygn. akt VI GC 349/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Beata Hass-Kloc

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Kościak

po rozpoznaniu w dniu 20 października 2014 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: Gmina Ż. w Ż.

przeciwko: K. G., S. G. – prowadzącym działalność gospodarczą jako Firma Usługowa (...) S.C. w D.

o zapłatę

I. oddała żądanie pozwu w zakresie zobowiązania pozwanych do usunięcia na własny koszt wad na utwardzonym placu i miejscach postojowych w miejscowości N. przy budynku Domu Ludowego w N.,

II. zasądza solidarnie od pozwanych K. G., S. G. – prowadzących działalność gospodarczą jako Firma Usługowa (...) S.C. w D. na rzecz powoda Gminy Ż. w Ż. kwotę 129.663,57 zł (słownie: sto dwadzieścia dziewięć tysięcy sześćset sześćdziesiąt trzy złote pięćdziesiąt siedem groszy),

III. oddała powództwo w pozostałym zakresie,

IV. zasądza solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kwotę 15.844,00 zł (słownie: piętnaście tysięcy osiemset czterdzieści cztery złote) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 3.600,00 zł (słownie: trzy tysiące sześćset złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego,

V. nakazuje pobrać od powoda Gminy Ż. w Ż. na rzecz Skarbu Państwa Sąd Okręgowy w Rzeszowie kwotę 9.444,00 zł (słownie: dziewięć tysięcy czterysta czterdzieści cztery złote) tytułem brakującej opłaty sądowej od pozwu.

Sygn. akt VI GC 349/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 29 października 2014 r.

Pismem z dnia 17 września 2013 r. powód Gmina Ż. wniósł przeciwko G. S. i G. S., prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą Firma Usługowa (...) s.c. K. G., S. G., pozew o zobowiązanie pozwanych solidarnie do usunięcia na własny koszt wad na utwardzonym placu i miejscach postojowych w miejscowości N. przy budynku Domu Ludowego w N., a w razie nieusunięcia tych wad zapłaty kwoty 181.881,00 zł.

Uzasadniając żądanie pozwu powód podał, że na podstawie umowy stron nr (...) z dnia 28 marca 2012 r. strona pozwana wykonała roboty budowlane pod nazwą „Termomodernizacja i remont budynku Domu Ludowego w N. wraz z budową miejsc postojowych i utwardzeniem placu”. W dniu 27 sierpnia 2012 r. dokonano protokolarnego

odbioru końcowego przedmiotowych robót. Na wiosnę 2013 r. na placu i miejscach postojowych przy Domu Ludowym stwierdzono zapadnięcia kostki brukowej. O powyższym fakcie powiadomiono pozwanych i dokonano wizji lokalnej. Strona pozwana zobowiązała się poprawić zapadniętą kostkę brukową do dnia 28 maja 2013 r. W międzyczasie ustalono, że jednocześnie z naprawą kostki nastąpi naprawa przerwanego drenu melioracyjnego. W trakcie powyższych prac w dniu 27 maja 2013 r. pracownicy powoda dokonali sprawdzenia podbudowy parkingu w związku ze zgłoszonymi nieprawidłowościami w ułożeniu kostki.

Mimo wykonania przez pozwanego naprawy części nawierzchni stwierdzono dalsze zapadnięcia się terenu. Wobec powyższego powód dokonał przeglądu terenu jednocześnie powołując biegłego z zakresu budownictwa w osobie M. C. (1), któremu zlecono wykonanie ekspertyzy technicznej przedmiotowej inwestycji. Ekspertyza taka została przez niego przedłożona w dniu 28 czerwca 2013 r. Z jej treści wynikało jednoznacznie, że w wyniku dokonanych odkrywek stwierdzono wykonanie robót niezgodnie z warunkami technicznymi i warunkami miejscowymi oraz niezgodnie z projektem budowlanym. Koszt usunięcia wad wykonawczych rzeczoznawca określił na kwotę 181.881 zł. Z powyższą ekspertyzą zapoznano pozwanych i wezwano ich do usunięcia stwierdzonych w niej wad. Strona pozwana odmówiła jednak usunięcia wskazanych wad.

Na rozprawie w dniu 29 stycznia 2014 r. pełnomocnik pozwanych podniósł, że przedmiotowe roboty zostały wykonane prawidłowo, zgodnie z dokumentacją. Nadto roboty te zostały w całości odebrane bez zastrzeżeń, co stwierdzono w protokole odbioru. Dodał, że drobne odstępstwa w zakresie grubości warstw wynikały z uzgodnień pomiędzy stronami.

Natomiast na rozprawie w dniu 20 października 2014 r. (nagranie rozprawy 00:10:37, k. 303) pełnomocnik strony powodowej zmodyfikował żądanie w zakresie zasądzenia kwoty określając ją na 129.663,57 zł podtrzymując jednocześnie żądanie co do zobowiązania pozwanych do usunięcia wad.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 marca 2012 r. powód Gmina Ż. zawarł z pozwanymi G. S. i G. S., prowadzącymi działalność gospodarczą pod nazwą Firma Usługowa (...) s.c. K. G., S. G. umowę nr (...) dotyczącą „Termomodernizacji i remontu budynku Domu Ludowego w N. wraz z budową miejsc postojowych i utwardzeniem placu”.

Przedmiot umowy został szczegółowo określony w § 1. Przy czym strony w § 1 pkt 2 a-c umowy zastrzegły, że przedmiotem zamówienia są roboty określone w „Projekcie budowlanym robót budowlanych związanych z termomodernizacją budynku Domu Ludowego w N...”, „projekcie zmian do projektu termomodernizacji budynku w zakresie instalacji gazu, instalacji elektrycznych i przebudowy budynku oraz utwardzenia placu i budowy parkingu” oraz specyfikacji technicznej wykonania i odbioru robót dla zadania pn „Termomodernizacja i remont budynku Domu Ludowego w N., utwardzenie placu i budowa parkingu”.

W § 3 ust. 23 umowy zastrzeżono, że wykonawca zobowiązany jest do usunięcia wszelkich wad stwierdzonych przez nadzór inwestorski w trakcie trwania robót w terminie nie dłuższym niż termin technicznie uzasadniony i koniecznym do ich usunięcia. Wykonawca zobowiązał się również do ponoszenia wyłącznej odpowiedzialności za wszelkie szkody będące następstwem niewykonania lub nienależytego wykonania przedmiotu umowy, oraz pokryć je w pełnej wysokości (§ 3 ust. 24).

Ponadto na podstawie § 13 pkt 2 umowy wykonawca zobowiązał się w okresie gwarancji do bezpłatnego usunięcia wad w terminie siedmiu dni licząc od daty pisemnego powiadomienia przez zamawiającego. W przypadku nieusunięcia wad przez wykonawcę w terminie zamawiający mógł zlecić ich usunięcie stronie trzeciej na koszt wykonawcy (§ 13 pkt 6)

(Dowód: umowa nr (...), k. 42-55; gwarancja ubezpieczeniowa, k. 56-57).

Powód wykonał przedmiot umowy. W dniu 27 sierpnia 2012 r. strony dokonały odbioru końcowego robót, w tym w zakresie utwardzenia terenu z wydzieleniem miejsc postojowych przy budynku Domu Ludowego w N., bez zastrzeżeń co do ich jakości, sporządzając na tę okoliczność protokół z tej samej daty.

(Dowód: protokół odbioru końcowego, k. 38-42, zeznania świadków K. C., A. B., M. B. (1), W. Ś. (1)– nagranie rozprawy , k. 150-152; faktury pozwanych na zakup kruszywa nr FS (...), (...), (...), 58/12/D, (...), k. 117-122; dziennik budowy, k. 103-106, 128-130; zeznania słuchanego w charakterze strony pozwanej G. S., nagranie rozprawy z 10.09.2014 r., k. 225-226).)

Po zakończeniu robót ujawniły się wady w zakresie placu i parkingu m.in. polegające na zapadaniu się kostki brukowej. Fakt wystąpienia powyższych usterek został odnotowany w protokole z przeglądu gwarancyjnego przeprowadzonego w dniu 17 maja 2013 r. oraz protokole z oględzin z dnia 27 maja 2013 r.

W związku z wystąpieniem powyższych wad w dniu 18 czerwca 2013 r. dokonano odkrywek, które wykonał rzeczoznawca. Z powyższych czynności został sporządzony protokół z dnia 19 czerwca 2013 r.

Naprawy i remonty wykonane przez pozwanych nie przyniosły efektu w konsekwencji, czego pomiędzy stronami powstał spór.

Pismem z dnia 4 lipca 2013 r. powód Gmina Ż., powołując się na ekspertyzę budowlaną sporządzoną przez M. C. (1) stwierdzającą wykonanie przedmiotu umowy niezgodnie z projektem budowlanym, wezwała pozwanych do bezpłatnego usunięcia wad opisanych w tej ekspertyzie w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania.

W odpowiedzi na powyższe pozwani w piśmie z dnia 1 sierpnia 2013 r. stwierdzili, że sporne roboty wykonali zgodnie z projektem, umową i kosztorysem. Jednocześnie wskazali na fakt bezusterkowego odbioru końcowego robót z dnia 27 sierpnia 2012 r.

(Dowód: pismo powoda z 10.05.2013 r., k. 37; protokół z 17.05.2013 r., k. 36; protokół z oględzin z 27.05.2013 r., k. 33-35; Protokół z 19.06.2013 r., k. 24-32, ekspertyza budowlana M. C., k. 10-21; pismo powoda z 4.07.2013 r., k. 9; pismo pozwanych z 1.08.2013 r., k. 7-8; zeznania świadków K. C., A. B., M. B. (1), G. R., W. Ś. (1) i J. D. – nagranie rozprawy , k. 150-152; dziennik budowy, k. 103-106, 128-130; zeznania słuchanego w charakterze strony pozwanej G. S., nagranie rozprawy z 10.09.2014 r., k. 225-226).

Podstawą realizacji utwardzenia placu i budowy parkingów było pozwolenie na budowę z dnia 5 października 2011 r., nr (...) wydane przez Starostę (...). Projekt zmian do projektu termomodernizacji budynku w zakresie inst. gazu. inst. elektrycznych i przebudowy budynku oraz utwardzenia placu i budowy parkingu, który stanowił załącznik do w/w pozwolenia, określał następujące wymagania projektowe: kostka brukowa „podwójne T”: 8 cm; podsypka piaskowo-cementowa: 4 cm; tłuczeń 0-63: 20 cm; pospółka: 20 cm.

Z projektu wynika również, iż krawężnik betonowy powinien być osadzony na ławie betonowej z oporem wykonanym z betonu B10.

W trakcie odkrywek przeprowadzonych przez biegłego sądowego D. L. w dniu 5 maja 2014 r. stwierdzono fakt wykonania podbudowy pod nawierzchnią z kostki betonowej w sposób odmienny niż to zostało zaprojektowane oraz w sposób całkowicie niezgodny z zasadami sztuki budowlanej. Wymiana warstw mieszanki kruszywa naturalnego łamanego, tj. zaprojektowanej mieszanki tłuczniowo-klincowej o frakcji 0 do 63 mm na podbudowę z piasku kopanego z nielicznymi jedynie „wtrąceniami” z pospółki czy też klinca oraz brak pełnej, zaprojektowanej warstwy pospółki, spowodowały całkowitą zmianę parametrów wytrzymałościowych wykonanej podbudowy w stosunku do podbudowy zaprojektowanej a konkretnie zmniejszenie wytrzymałości tej podbudowy. Skutkiem powyższego jest zarówno brak prawidłowej warstwy drenażowej w podbudowie, jak również utrata nośności podbudowy przejawiająca się licznymi zaniżeniami i pofalowaniami nawierzchni powstałymi w wyniku obciążenia spowodowanego ruchem pojazdów samochodowych.

Opisane powyżej zmiany w wykonaniu podbudowy wprowadzone przez pozwanego były niedopuszczalne i skutkują powstaniem wad istotnie wpływających na funkcjonalność obiektu. Jedyną metodą usunięcia istniejących nieprawidłowości, powstałych w wyniku błędów wykonawczych jest dokonanie rozbiórki nawierzchni z kostki betonowej (istnieje możliwość powtórnej jej wykorzystania), usunięcie wszystkich istniejących obecnie warstw podbudowy i wykonanie nowych, zgodnie z projektem.

Wykonane przez pozwanych roboty budowlano-montażowe na placu i miejscach postojowych posiadają następujące wady:

1. brak projektowanych spadków na powierzchni placu, zarówno w części głównej jak też w projektowanych miejscach postojowych (projekt zakładał spadki o wielkości 1%), brak spadków na całości drogi dojazdowej (od strony południowo-wschodniej) - w części południowej w/w drogi brak jest projektowanego spadku podłużnego (wynoszącego 0,5%)
2. istnienie licznych zaniżeń oraz pofalowań nawierzchni z kostki betonowej. Odchylenia od płaszczyzny nawierzchni dochodzące miejscami do 4 cm nie zapewniają prawidłowego odprowadzenia wód opadowych z nawierzchni placów i parkingów;
3. brak wykonania betonowego oporu ławy (fundamentowej) krawężnika.

Powyższe nieprawidłowości (brak spadków, zaniżenia, pofalowania) występują z różnym natężeniem na całej powierzchni placu i miejsc parkingowych i stanowią nieistotne, usuwalne wady, które jednak utrudniają prawidłowe użytkowanie utwardzonego placu.

Zmiana parametrów podbudowy pod kostkę nastąpiła bez zgody powoda.

Wartość netto robót związanych z usunięciem nieprawidłowości wynosi 129.663,57 zł brutto (105.417,54 zł netto).

(Dowód: Opinia biegłego sądowego D. L., k. 154-166, 210-211, 303; zeznania świadków K. C., A. B., M. B. (1), G. R., W. Ś. (1) i J. D. –nagranie rozprawy, k. 150-152; projekt budowlany budynku Domu Ludowego w N., k. 231-302)

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów z dokumentów, opinii biegłego D. L. oraz zeznań świadków K. C., A. B., M. B. (1), G. R., W. Ś. (1) i J. D. (nagranie rozprawy, k. 150-152), a także częściowych zeznań słuchanego w charakterze strony pozwanej G. S. (nagranie rozprawy z 10.09.2014 r., k. 225-226).

Dowodom z dokumentów Sąd przyznał walor prawdziwości albowiem ich treść nie była kwestionowana pod względem prawdziwości i autentyczności przez żadną z stron oraz korespondowały one z dowodem z opinii biegłego i z zeznań świadków.

W ocenie Sądu zeznania w/w świadków i strony powodowej są wiarygodne. Świadkowie wypowiadali się w sposób spontaniczny, treść ich zeznań jest wzajemnie spójna oraz znajduje potwierdzenie w opinii biegłego i dowodach z dokumentów.

Natomiast zeznania słuchanego w charakterze strony pozwanej G. S. (nagranie rozprawy z 10.09.2014 r., k. 225-226) Sąd uznał za wiarygodne jedynie częściowo, tj. w zakresie twierdzeń m.in. co do wykonania robót, dokonania odbioru końcowego robót. Sąd odmówił zaś wiary twierdzeniom sprzecznym z treścią opinii biegłego sądowego oraz zeznaniami świadków K. C., M. B. (2). W. Ś. (2), co braku zarzucanych wad i uzgodnień stron w zakresie zmiany podbudowy warstw pod kostką oraz kosztów usunięcia tych wad.

W sprawie dla poczynienia ustaleń faktycznych co do istnienia wad przedmiotowych robót i kosztów ich usunięcia była istotna przede wszystkim opinia biegłego sądowego D. L., w tym opinia uzupełniająca i ustna, które Sąd uznał za rzetelne, wydane w zleconym mu zakresie i posiadanych przez niego kwalifikacji. Dodać należy, że na zarzuty strony

pozwanej do opinii biegły ustosunkował się w sposób szczegółowy i logiczny pisemnej opinii uzupełniającej oraz ustnej na rozprawie.

Nadmienić należy, że na rozprawie w dniu 20 października 2014 r. sąd dopuścił dowód z projektu budowlanego powołanego w opinii biegłego na okoliczności wskazane w postanowieniu z dnia 18 lutego 2014 r. Dowód ten był konieczny dla dokonania ustaleń w sprawie co do występowania wad robót i kosztów ich usunięcia, a jego przeprowadzenie nie przedłużało postępowania.

Sąd Okręgowy mając na uwadze powyższe zważył co następuje:

Powód Gmina Ż. niniejszym procesie domagała się zobowiązania pozwanych solidarnie do usunięcia na własny koszt wad wykonanych przez nich robót w zakresie utwardzenia placu i miejsc postojowych w miejscowości N. przy budynku Domu Ludowego w N., a w razie nieusunięcia tych wad zapłaty kwoty 129.663,57 zł (po modyfikacji kwoty na rozprawie w dniu 20 października 2014 r.).

W kontekście powyższego należy wskazać, że strona powodowa ani pozwie, ani też na dalszym etapie postępowania, nie wskazała, czy żądanie ma charakter ewentualny, czy też alternatywny. W związku z powyższym oraz mając nadto na uwadze treść art. 365 k.c. Sąd Okręgowy rozpoznając niniejszą sprawę przyjął, że w okolicznościach sprawy żądanie to ma charakter ewentualny.

W konsekwencji Sąd w pierwszej kolejności zobligowany był rozpoznać pierwsze żądanie, a dopiero w przypadku jego niezasadności drugie, dotyczące żądania zasądzenia w/w wyżej kwoty.

Odnosząc się do pierwszego żądania pozwu należy zauważyć, że strona powodowa nie wskazała podstawy prawnej swojego roszczenia niemniej jednak w ocenie Sądu wywodzi je z umowy. Umowa ta zaś dotyczyła remontu budynku oraz placu.

W świetle powyższego Sąd przyjął - pomyśli 658 k.c. - że w niniejszej sprawie do umowy tej mają zastosowanie przepisy o robotach budowlanych. Roszczenie to należało zatem ocenić przez pryzmat przepisów o roboty budowlane, które w zakresie wad odsyłają do przepisów o rękojmi za wady dzieła (art. 656 § 1 k.c. w zw. z art. 637 § 1 i 2 k.c.).

Stronie powodowej przysługiwało zatem uprawnienie z tytułu rękojmi za wady robót. Dodać należy, że strony w granicach swobody umów ustaliły, iż powodowi przysługuje prawo usunięcia wad na koszt wykonawcy. Z uprawnienia tego powód skorzystał i wezwał pozwanych do usunięcia wad przedmiotowych robót, czego jednak strona pozwana nie uczyniła.

Świecie powyższego należy z wskazać na treść przepisu art. 637 k.c. oraz uchwałę Sądu Najwyższego z dnia z dnia 15 lutego 2002 r., sygn. akt III CZP 86/01 (OSNC 2002/11/132, LEX nr 50464), którą Sąd Okręgowy w całości aprobuje. Zgodnie z powyższym stanowiskiem jeżeli przyjmujący zamówienie nie usunął skutecznie wad dzieła w wyznaczonym terminie (art. 637 § 1 k.c.), zamawiający nie może żądać upoważnienia przez sąd do usunięcia wad na koszt przyjmującego zamówienie (art. 480 § 1 k.c.).

Powyższe dało podstawę do oddalenia powództwa w zakresie pierwszego żądania pozwu dotyczącego upoważnienia powoda do usunięcia wad na koszt pozwanych, o czym Sąd Okręgowy – po myśli cytowanych wyżej przepisów orzekł w pkt. I wyroku.

Przechodząc do rozważań odnośnie drugiego z żądanych należy stwierdzić, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w szczególności opinia biegłego i D. L., pozwolił Sądowi na ustalenie, że sporne wady placu, szczegółowo opisane wyżej, istnieją. Przy czym w ocenie sądu mają one charakter nieistotny i usuwalny. W związku z tym – na podstawie art. 637 § 2 k.c. Sąd uznał, że żądanie zapłaty sformułowane w pozwie jest w istocie roszczeniem obniżenia wynagrodzenia w zakresie kwoty odpowiadającej kosztom usunięcia opisanych wyżej wad robót. Zgodnie z poczynionymi w sprawie ustaleniami faktycznymi koszty ich usunięcia opiewają na kwotę 129.663,57 zł. W konsekwencji kwotę tę – na podstawie w/w przepisu oraz art. 864 k.c. – należało zasądzić solidarnie od pozwanych.

Zadaniem Sądu obniżenie wynagrodzenia winno uwzględniać koszt nakładów i starań niezbędnych do doprowadzenia przedmiotu umowy przez usunięcie wad, do użyteczności i funkcjonalności zgodnej z przeznaczeniem.

Sąd Okręgowy po myśli powyższych przepisów powództwo ponad kwotę 129.663,57 zł oddalił, o czym orzekł w pkt III. Na rozprawie w dniu 20 października 2014 r. pełnomocnik powoda wprawdzie sprecyzował żądane w zakresie kwoty określając ją jako 129.663,57 zł. Nie odniósł się jednak do pozostałej części pierwotnie żądanej należności, dlatego żądanie w tej części należało oddalić.

Dodać należy, że rozpoznać niniejszą sprawę Sąd miał na uwadze fakt, że strony w umowie w § 1 pkt. 2a-c wprost sformułowały, iż przedmiot umowy ma być wykonany na podstawie dokumentów wskazanych w umowie, w tym projektu budowlanego. Zdaniem Sądu dowód z opinii biegłego, który w trakcie jej sporządzania posłużył się projektem budowlanym, jak również przedmiotowy projekt zasługują na uwzględnienie niniejszej sprawie. Tym bardziej, że to pozwany wnioskował o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność wykonania przedmiotowych robót zgodnie z projektem.

Powinien wiedzieć zatem, że w aktach sprawy projekt taki nie zalegał. Niezbędnym było zatem jego pozyskanie przez biegłego w trakcie opiniowania. Poza tym projekt ten został przez Sąd na wniosek powoda zaliczony w poczet dowodów w sprawie. Odnosząc się do faktu kwestionowania projektu budowlanego budynku Domu Ludowego w N., iż nie jest to właściwy projekt budowlany, należy stwierdzić, że strona pozwana nie może poprzestać na samym tylko twierdzeniu. Winna była zatem przedłożyć dokument, który jej zdaniem jest prawidłowy, celem wykazania swojego twierdzenia (zarzutu). Po otrzymaniu opinii biegłego strona pozwana miała możliwości przedłożenia stosownego projektu i wykazania, że powołany w opinii oraz zalegający aktach sprawy jest nieprawidłowy. Powyższego jednak pozwani nie uczynili.

Poza tym przepis artykułu 648 § 2 k.c. wskazuje, że częścią składową umów o roboty budowlane są dokumenty określone przez inne szczegółowe przepisy, w szczególności szeroko rozumiana dokumentacja projektowo-budowlana. Przepis art. 33 i 34 prawa budowlanego określa zaś o jakie konkretnie dokumenty chodzi i wskazuje w nim, że jest nim projekt budowlany.

W związku z tym powód składając dowód z umowy, w której wprost zapisano w § 1 pkt 2a, iż przedmiot zamówienia określony jest w projekcie budowlanym tam skonkretyzowanym, który na podstawie § 24 pkt 1 umowy stanowi jego integralną część, miał prawo na etapie postępowania sądowego dotyczącego sporządzania opinii przez biegłego sądowego taki dowód przedłożyć biegłemu i żądać przeprowadzenia z niego dowodu na konkretne okoliczności. Poza tym nie można pominąć, że Sąd może zasięgnąć opinii występującego w sprawie biegłego czy i w jakim zakresie należałoby uzupełnić postępowanie dowodowe, aby zebrany w sprawie materiał i ustalenia faktyczne stanowiły wystarczającą podstawę do wydania opinii prawidłowej i wolnej od niepewności związanych z niejasnym stanem faktycznym do którego opinia ma się odnosić (por. wyrok SN z 22.05.1978, sygn. akt I CR 177/78).

Sąd dysponując dowodem z opinii biegłego sądowego, która została oparta na w/w projekcie budowlanym uznał, że dowód ten jest niezbędny dla prawidłowego rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

W przedmiocie kosztów postępowania Sąd Okręgowy orzekł na mocy art. 108 § 1 k.p.c. i art. 100 k.p.c. oraz § 6 pkt. 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 r., nr 163, poz. 1349, z późn. zm.) stosownie do wyniku sprawy. Na przedmiotowe koszty po stronie powodowej składają się opłata od pozwu (ujęta w pkt. V wyroku), koszty zastępstwa procesowego (3.600 zł), opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł), koszty wydatków związanych z wynagrodzeniem biegłego sądowego.

Na podstawie art. 130³ § 1 k.p.c. Sąd nakazał ściąganie od powoda na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Rzeszowie kwoty 9.444 zł tytułem nie uiszczonej opłaty od pozwu.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. K.(...)